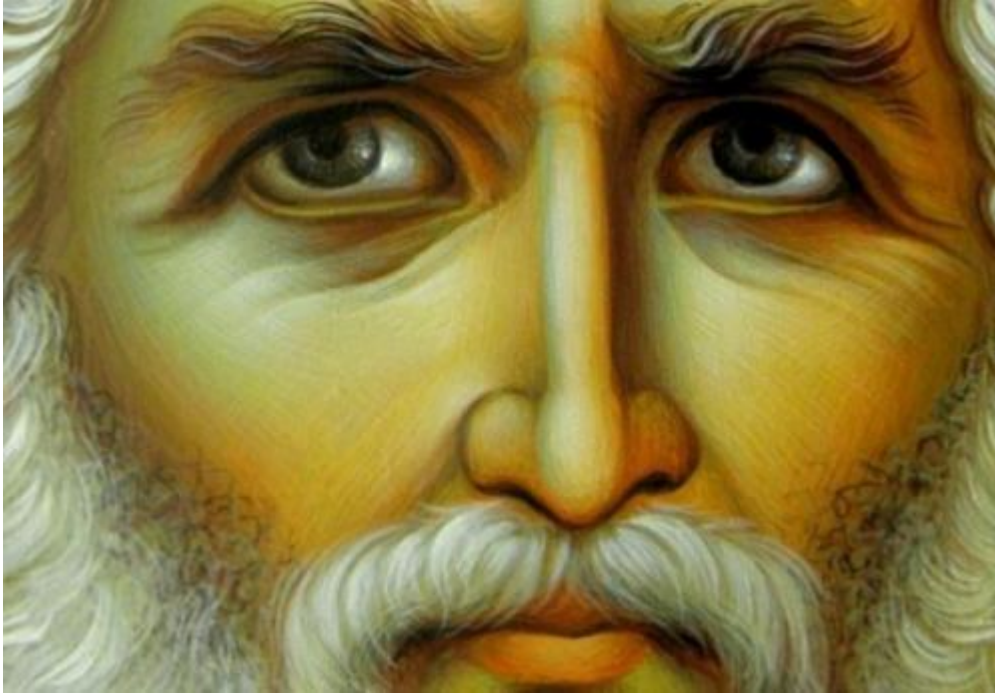

12 Ιουλίου 2014

Σαν σήμερα πριν από 20 χρόνια κοιμήθη ο Αγιορείτης γέροντας Παΐσιος

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Αγ. Παΐσιος Αγιορείτης / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Ορθόδοξη πίστη](#)

12 Ιουλίου 1994 και ώρα 11:00 το πρωϊ. Ο ταπεινός γέροντας Παΐσιος παραδίδει το πνεύμα του εις χείρας Θεού ζώντος.

20 ολόκληρα χρόνια συμπληρώνονται σήμερα χωρίς τη Θεία μορφή του, τους απλούς και θεόπνευστους λόγους του, τις παρηγορητικές συμβουλές του .

Ένας γέροντας που μίλησε στις καρδιές των ανθρώπων που τον συνάντησαν και συνεχίζει να εμπνέει όλους όσους διαβάζουν μέχρι σήμερα τους λόγους του από τα δεκάδες συγγράμματα που έχουν γραφεί για την οσιακή μορφή του.

Ένα πνευματικό ανάστημα που σημάδεψε τον 20ο αιώνα. Διορατικός, ασκητικός, ταπεινός. Το τρίπτυχο των αρετών του.

Στο λιτό κελλί του, μέσα στο δάσος της Παναγούδας στο Άγιο Όρος, έχουν καταφύγει χιλιάδες κόσμου από την Ελλάδα και το εξωτερικό. Επιστήμονες έσπευαν να τον δουν για να εξηγήσουν το ανεξήγητο! Διότι ο Θεός είναι αδύνατο να εξηγηθεί με τη λογική και τα μαθηματικά της επιστημονικής γνώσης. Η βαθύτητα των διδαχών του δεν ερμηνεύονται ούτε κι από γνωστούς κορυφαίους πανεπιστημιακούς που έφευγαν αναπαυμένοι και έκπληκτοι από τον φωτισμένο γέροντα.

Απλοί άνθρωποι, φοιτητές αλλά και επιστήμονες, όπως προαναφέραμε, ζητούσαν απαντήσεις στα προβλήματα τους, στις θλίψεις και στα αδιέξοδά τους . Να ξεπερδέψουν το κουβάρι της σκέψης τους και να βρουν λύση ήθελαν. Και την

έβρισκαν στον γέροντα.

«Όλοι εδώ έρχονται λυπημένοι» είχε δηλώσει στο ΑΓΙΟΡΕΙΤΙΚΟ ΒΗΜΑ ο πατέρας Αρσένιος που σήμερα ζει στο κελλί του γέροντα Παΐσιου και για κάποιο διάστημα τον διακονούσε.

«Και έφευγαν χαρούμενοι», τονίζει. «Αυτό νομίζω ότι τα λέει όλα» .

Όταν τον ρώτησα για τον λάκο που βρίσκεται δεξιά του κελλιού, μου είπε ότι αυτόν τον λάκο τον έσκαψε ο ίδιος ο γέροντας Παΐσιος διότι ήθελε να ταφεί εδώ αλλά στη συνέχεια άλλαξαν πολλά πράγματατα οποία δεν μπορούμε να τα πούμε.

«Είδα τον γέροντα Παΐσιο να ίπταται»

Ο Καθηγητής Δογματικής της Θεολογικής Σχολής του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, κ. Δημήτριος Τσελεγγίδης, το 2009 μου είχε μιλήσει στο αφιέρωμα που έκανα για τον τηλεοπτικό σταθμό MEGA και πραγματικά με συγκλόνισε.

Δεν τα παίξαμε όλα όσα είπε τότε για τον γέροντα Παΐσιο για να μην θεωρηθεί ως προτροπή από το μεγαλύτερο κανάλι της χώρας προς την ανακήρυξη του ως ΑΓΙΟΣ .

Σήμερα λοιπόν στην μνήμη του γέροντα Παΐσιου αποκαλύπτω τη συγκλονιστική μαρτυρία που μου έδωσε ο καθηγητής κ. Τσελεγγίδης.

Βαθιά συγκινημένος και με δάκρυα στα μάτια μου είπε ότι, μετά την κοίμησή του μέσα στο Άγιο Όρος, καθώς πήγαινε στο κελλί του, είδε τον γέροντα Παΐσιο να ίπταται .

Διευκρινιστική ερώτηση: Εννοείται πριν κοιμηθεί; Οχι μετά την κοίμησή του σας

λέω.

Εξεπλάγη. Και μου λέει επίσης, ότι δεν ήταν η πρώτη φορά.

Ο γέροντας Παΐσιος είχε πνευματικό τέκνο του τον κ. Τσελεγγίδη για πολλά χρόνια.

Επίσης, άλλος επιχειρηματίας που μίλησε στο αφιέρωμα είχε αποκαλύψει ότι ο γέροντας Παΐσιος του έλεγε τη ζωή με λεπτομέρειες του κάθε μήνα που πήγαινε να τον δει.

Το χειρόγραφο- γράμμα του γέροντα Παΐσιου στη μητέρα του Ευλαμπία που αγαπούσε ιδιαίτερα

+ ☪

Μαιτούλα μου εί χαιρετώ έγω εσάυ νά μονάσω,
φώγω ήν μάταιαν βωήν, ζόν ωλάνον, νά γελάσω.
Έπην μοναζιάν επήν έρημον ζάνιατα νά θεράσω,
διά ήν αγάπην του χριστού, όλα θα τα θυσιάσω.

Όλα του κόσμου τά αγαθά, εάν κούβαλα θα άρσω,
Νά έκτελέσω ήν φρόνην εντολήν, ζόν Θεόν νά αγαπήσω
Με ζόν εξουρόν ζόν Γολγοθάν, ζόν Ίησουν νά ακολουθήσω,
Καί ές ήν αντ' Ιερουσαλήμ, εύχομαι τά ες εναντιώσω.

Φεύγω άπό ήν μεγάλην σου εστοργήν, μαιτούλα νά μαορίσω
Διά νά ήμισα αιώνα μαζί, ζόν Ίησουν, θα παρακαλέσω,
Διαυτό μικρός έθελήσα τά μαύρα, διά νά φυρέσω,
Νά άφιερωθώ ές ζόν χριστόν, του Θεού νά άρέσω.

Και διά μητέρα ές τό έζησ, θα έχω ήν Παναγίαν,
Νά ήν φυλάξη άθλαθή, άπό ζού έχθρου, ήν φανουργίαν
Μάννα μου ήν καϊάκωζιν, επήν έρημον έδώ επήν άευσίαν
Θά εύχομαι πάντα διά έσε, καί διά ήν ήν φοβιζείαν.

Μ.Ε. Π.Φ. Φιλοθεΐτου. Αγ. Όρος. 3-5-1937

σταφιρούμε επήν σεβαστήν μου
μητέραν Παΐσιος

»Μίλαγε στις καρδιές των ανθρώπων, όχι σαν ένας μάγος.....» μου είχε εξηγήσει ο Μητροπολίτης Μεσογαίας, κ.Νικόλαος, που όπως μου ανέφερε στο αφιέρωμα, έζησε μαζί του στο κελί του στη Παναγούδα για έξι μήνες.

Εν τω μεταξύ, εξίσου σημαντική είναι κι μαρτυρία ενός μοναχού που πήγαινε στο κελλί του γ. Παΐσιου. Μία μέρα είχε πάνω από 100 ανθρώπους για να δει. Πήρε τον δίσκο και άρχισε να κερνάει ο γέροντας. Φτάνει λοιπόν σε έναν νεαρό άνδρα, ηλικίας γύρω στα 30-35 ετών, πέρνει το λουκούμι από τον δίσκο και το βουτάει στο χώμα και του το προσφέρει! Έμεινε έκπληκτος ο νεαρός. Γιατί αυτό γέροντα; του λέει. »Γιατί εσύ δίνει στα παιδιά ναρκωτικά΄΄, απαντά ο γέροντας Παΐσιος. Ο συγκεκριμένος άνθρωπος ήταν έμπορος ναρκωτικών ουσιών. Τελικά τον πήρε μέσα. Και έτσι άλλαξε τη ζωή του και ήρθε κοντά στον Χριστό.

Αυτό το έζησε ο ίδιος ο μοναχός και ρώτησε τον γέροντα για τον συγκεκριμένο άνθρωπο και του λέει. »π. Ιωσήφ, πόσο λυπήθηκα για αυτή την ψυχή που καταστρέφει χιλιάδες παιδιά. Αλλά αν ήξερες τι όμορφη ψυχή έχει αυτός ο άνθρωπος και τώρα που μετανόησε και αν την καλλιεργήσει μπορεί να γίνει και Άγιος.....!

Τι μας διδάσκει η ζωή του χαρισματούχου γέροντα

Ένας απλός άνθρωπος που ξεκίνησε από την Κόνιτσα, ο Αρσένιος κατά κόσμον.. Απόφοιτος μόλις τρίτης δημοτικού!Κι όμως η βαθύτητα των διδαχών του παραπέμπει σε έναν επιστήμονα του Θεού!

Ξυλουργός στο επάγγελμα. Αυτό έκανε μέχρι να κληθεί για να υπηρετήσει στο στρατό.

Όταν του παραγγελλόταν να κατασκευάσει κάποιο φέρετρο, ο ίδιος, συμμεριζόμενος την θλίψη της οικογένειας, αλλά και τη φτώχεια της εποχής, δεν ζητούσε χρήματα.

Από τότε είχε την ελεημοσύνη, ως ευλογία ο μακαριστός.

Ασυρματιστής ,ήταν η ειδικότητά του στον στρατό.

Επόμενο βήμα:Μοναχός και «Ασυρματιστής του Θεού». Μάλιστα, ο Γέροντας φέροντας ως παράδειγμα την κατά τη στρατιωτική του θητεία αυτή ιδιότητα, απάντησε σε κάποιον που αμφισβητούσε τη χρησιμότητα της μοναχικής ζωής ότι οι μοναχοί είναι «ασυρματιστές του Θεού», εννοώντας την θερμή τους προσευχή και την έγνοια τους για την υπόλοιπη ανθρωπότητα.

Τι μας διδάσκει η ζωή του γέροντα; Οτι ο αυριανός γέροντας Παΐσιος μπορεί να

είναι και ένας από εμάς, αρκεί με την ασκητική ζωή του να συγκινήσει τον Θεό.

Ο γέροντας Παΐσιος ενταφιάστηκε στο Ιερό Ησυχαστήριο του Αγίου Ιωάννη του Θεολόγου στη Σουρωτή Θεσσαλονίκης. Δεν ήθελε τιμές και δόξες, μου είχε πει το πνευματικό του τέκνο, ο γέροντας Χριστόδουλος Αγγελόγλου που με βοήθησε σημαντικά να κάνω το τηλεοπτικό αφιέρωμα στο MEGA. Έκτοτε, κάθε χρόνο στις 11 προς 12 Ιουλίου, στην επέτειο της κοίμησής του, τελείται αγρυπνία στο Ιερό Ησυχαστήριο, με συμμετοχή χιλιάδων πιστών, όπως και έγινε και τη φετινή χρονιά.

Η Αγιοκατάταξή του θεωρώ ότι είναι θέμα καθαρά τυπικό. Διότι με όλα αυτές τις ενδείξεις και τις αποδείξεις περί της αγιοσύνητης του στη συνείδηση του κόσμου είναι ΑΓΙΟΣ.

ΙΣΧΣ
ΝΙΚΑ

Ἐδῶ τελεῖωσε ἡ ψυχή,
Ἐδῶ καὶ ἡ θνητότητά μου,
Ἐδῶ τὸ σῶμα θάνατον
θά χθίονα καὶ τὴν ψυχή μου.
Ὁ Ἅγιός μου κατοικεῖ,
αὐτὸ εἶναι τιμὴ μου.
Πιστεύω Αὐτὸς θάλυθη
τὴν ἄθλια ψυχή μου.
θά εὐχεται εἰς τὴν Λυτρωτὴ
νάχω τὴν Παναγία μαρτίμου
Μοναχὸς Παΐσιος Ἀγιορείτης

Του Γιώργου Θεοχάρη-Αφιέρωμα: ΑΓΙΟΡΕΙΤΙΚΟ ΒΗΜΑ

Πηγή: agioritikovima.gr